

РЕШЕНИЕ

№ 14002

гр. София, 06.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 23.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10680** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Д. Г. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № 2741/12.10.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПAM по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Моли ПAM да бъде отменена. Представя подробни писмени бележки /л. 72/. Претендира разноски. Представя списък /л. 75/.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 12.10.2023 г. /л. 15/ на П. е наложена ПAM за това, че управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

На П. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 12.10.2023 г. (л. 14). В същия е отбелязано, че жалбоподателят е тестван с техническо средство дръгтест 5000, пробата от която е отчела положителен резултат за наличието на амфетамин /л. 17/.

На П. е издаден талон за кръвно изследване /л. 16/.

Изготвена е съдебна химико-токсикологична експертиза /л. 69/. В същата е отразено, че от извършените изследвания на предоставените проби кръв и урина от Д. Г. П. на 12.10.2023 г. не се установява присъствие на алкохол и наркотични вещества. Не се установяват амфетаминов тип стимуланти. Идентифицираните лекарствени вещества метамизол и клопидогрел не притежават психоактивно действие и не са класифицирани като наркотични вещества съгласно ЗКНВП.

Представени са заповеди за компетентност /л. 23 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В случая резултатите от техническото средство, с което е отчетено наличие на амфетамин, са оспорени посредством даването на кръвна проба в темпоралния периметър, посочен в талона за кръвно изследване, видно от описа на данните от значение за токсикохимичната експертиза /л. 69/.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно чл. 3а от наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1 лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2 лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3 физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химико-токсикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че именно резултатът от това изследване е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

Настоящият случай е именно такъв и приетата токсикохимична експертиза безспорно установява, че лицето не е употребило наркотични вещества. Съдът кредитира заключението, което е изготвено по установения в Наредба № 17/2017 г. ред, като същото не е оспорено от ответника. То опровергава записаното в докладната записка /л. 61/ предположение, че лицето е употребило наркотични вещества, тъй като си сменяло настроението по време на проверката.

Експертизата е категорична и не съдържа никакво съмнение досежно наличието на наркотици, в частност на амфетамини, а единствено потвърждава употребата на лекарства, които не притежават психоактивно действие.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна. При този изход на спора искането на жалбоподателя за разноси се явява основателно, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати направените такива за адвокатско възнаграждение в размер на 1520 лева и 10 лева – държавна такса. Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Г. П. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2741/12.10.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. Г. П., [населено място], [жк], вх. 1, ет. 1, ап. 1, направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер общо на 1530 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: